

**In Hoc Libello Pontificii Ora||toris continetur legatio, in
co[n]uentu Norembergensi,|| Anno. M. D. xxij. inchoato,
sequenti vero finito ex-||posita, vna cum instructione ab
eodem legato|| ...**

Hadrian <VI., Papst>

Norembergæ, 1523

VD16 K 320

7 De Praedicatoribvs Indvlgentiarvm Stationariis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65406](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65406)

uis pro tempore honestis, aut necessarijs, nunq̄ tamen, nisi numeretur aliquid disp̄sant. At si nihil attuleris, numeraue risue, indispensatus perpetuo maneas oportet.

Verum, si quis vnde numeret, habeat, iam nedum præsentes indulgentur harum constitutionum transgressiones, sed & in futurum impune, vt eas ipsas transgredi liceat, indulto permititur. Quo fit vt ansam inde accipient ij, cū quibus ita dispensatum est, peierandi, homicidia, adulteria, & similia flagitia perpetrandi, quando quilibet ex sacerdotum vulgo, absolutionem emptitiam virtute indulti his impartiri potest. Quæ malorum seges tota ex habendi libidine, aueriq̄ sacra fame, qua nunc Ecclesiasticorum nonnulli misere excruciantur, originem dicit.

DE PRAEDICATORIBVS INDVL GENTIARVM STATIONARIIS.

Et & aliud indulgentijs vendendis addictum hominum genus, quos Stationarios vulgo vocant, hi rusticorum plurimq̄ abutuntur simplicitate, dum omnes vicis, villas, pagos, angiportus, omniaq̄ peragrant castella & oppidula, predicantes sancti cuiusp̄iam, Valentini puta, Hyperti, Cornelij, Anastasijue sanctimoniam, ac quantum ad rem familiaris addat, si quotannis hunc vel illum munusculo aliquo, quod eis Stationarijs scilicet in commodum cedat, demulces. Inscribentesq̄ dehinc simplices, sub sancti alicuius numen ac tutelam, promittentesq̄, vt hoc aut altero morborum genere vacaturus sit, qui eis annum censum penderit. Quæ omnia in hoc excogitata sunt, vt simplices illi ad viuū vscq̄ exugantur. Nam primum hoc negocium a sancto Antonio cœptum, in innumera morborum genera, dehinc suevit dividici, ita vt vix supersit morbus nunc aliquis, cui Stationarij non & peculiarem Sanctum, tanq̄ tabernę vel negotiacioni præposuerint. Processitq̄ eo vscq̄ eius mali serpigo, vt pauperū ac simplicium illorum, Quæstuarij ac Stationarij

A ij

prædicatores , sanguinem vorent & medullam : dumq; illi
vna cum liberis suis, necessarijs spoliantur, in delicijs & luxu
plus q; Sybaritico degunt Stationarij. Quæ res & in pris
mis præsentem sibi Sanctitatis Apostolicæ medicinam po
stulare videtur , quo interdiceretur episcopis, ceterisq; eccles
iæ primatibus, ac eorum vicarijs, ne pro legationis seu fun
ctionis huius admissione quidpiam post hac acciperent pre
cij, neue eas omnino tollerarent amplius , aut quantum per
eos staret, paterentur.

Nec minus & in hoc a religiosis grauantur prophani, ma
xime pauperes, quibus res est angusta domi. Nempe q; men
dicitas ordinum mendicantium nihil in rure, neq; in vrbe si
nit non peragratum, dum a terminis, quos peruagantur, Ter
minarij dicuntur. Quas quidem peruagationes contra ordi
nis eorum statuta, neq; etiam ad necessitatem, per auaritiam
insatiabilem adinuenerunt. Ita enim fit, vt quum in oppidis
ali quando non admodum celebri, sed perexiguo, duo,
tria, aut eo amplius illorum sint conuenticula, in quæ, omne
quicquid eleemosynæ vndiq; disquiri potest, confertur, dum
camen interim morbo aut senio cōfecti ciues vel incolæ, qui
per ætatem ex laboribus & sudoribus suis , vna cum vxori
bus & liberis honeste vixerant, egeant, fame & inedia pere
undum necesse habeant.

Itaq; rogam Sanctitatem Apostolicam, Imperij Principes ,
ceterisq; Status, quaten? sanctitas sua, paterno animi affectu,
offendicula & grauamina hæc Indulgētiarum, dispensatio
num, Stationariorū, Terminariorūq; , e medio tollere, atq; ita
negociū temperare velit, ne libertas Christiana seruitute hu
manarū cōstitutionum pœnitut extinguatur, illaqueenturq;
conscientiæ Christifidelium mādatis hominū, quibus nullū est
peccatum maius, q; nūmis carere. Non ultra enim quicq; prohi
bēt, q; si gratis cōtrauenire quis velit, et dispēsant illico quod
prohibuerant, numerata scilicet pecunia ampliore. Verum